

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קנ"ד ע"א

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אַתְרִיָּה דְאַחֵי.

תרגום לעברית

אמר לו, כן, שְׁהָרִי בְּאוֹתָהּ שָׁעָה לֹא הָיוּ לוֹ. [לאחר שיצא מבית האסורים היו לו] וְאִם תֹּאמַר, וּבְנֵי בְנִימִין בָּלַע וּבָכָר, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְמִצְרַיִם, כֹּה זֶה וְדָאִי. שְׁכָל זְמַן שְׁהִתְאַבֵּל יַעֲקֹב עַל יוֹסֵף, לֹא שִׁמַּשׁ מִטָּתוֹ וְהוֹלִיד בָּנִים. וְאָמַר בְּנִימִין: הִנֵּה יוֹסֵף אָחִי, אוֹת הַבְּרִית שֶׁל אָבָא הָיָה, שְׁהָרִי הַבְּרִית הִיא סִיּוּם הַגּוּף. כִּיּוֹן שֶׁהוּא נֶאֱבָד, אֲנִי אֶהְיֶה שׁוֹמֵר מְקוֹמוֹ שֶׁל אָחִי.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, הָא בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאַתְאַבִּיד, לֹא הָוָה צִדִּיק. דְּצִדִּיק לֹא הָוָה עַד דְּאַעֲרַע עוֹבְדֵי בֵיהּ. אֲלֵא, כְּלָהוּ הָווּ יִדְעֵי מִיַּעֲקֹב. דִּיַּעֲקֹב הָוָה יָדַע דְּאַתֵּר דָּא יִרִית יוֹסֵף, וּבְגִינֵי כֹה אוֹרִיךְ בְּלָבָן כָּל כֹּה עַד דִּיִּסְתִּיִּים גּוֹפָא, וּמֵאֵן הוּא סִיּוּמָא דְגּוֹפָא, בְּרִית. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ל) וַיְהִי כִּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף וְגו', דְּהָא וְדָאִי הִשְׁתָּא אֲשֶׁת־לִים גּוֹפָא, כִּיּוֹן דְּגּוֹפָא אֲשֶׁת־לִים, בְּעִינָא לְמִיזֵל. וּבְגִינֵי כֹה בְנִימִין יָדַע וְנָטַר אוֹרְחִיָּה דְאַחֵי.

ואם תאמר, הרי באותו זמן שנאבד לא היה צדיק, שצדיק הוא לא היה עד שקרה המעשה הזה בו - אלא כלם היו יודעים מי־עקב, שיעקב היה יודע שהמקום הזה ירש יוסף, ומשום כך האריך אצל לבן כל כך, עד שיסתיים הגוף, ומי הוא סיום הגוף? הברית, ועל כן כתוב ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף וגו'. שהרי ודאי כעת השתלם הגוף. כיון שהשתלם הגוף, אני רוצה לקחת. ומשום כך בנזמין ידע ושמר את דרך אִחיו.

טקסט הזהר

כיון דאתא ליוסף, ואשתפח. בנזמין הדר לביתיה, ושמש ערסיה (אזלי ועאלו) ואוליד בנין. ועל דא קודשא בריה הוא עביד ליה צדיק לתתא, ויוסף צדיק לעילא. ובגיני כך, רחל תרין בנין אולידת, ולאחא שית בנין וברתא.

תרגום לעברית

כיון שבא ליוסף ונמצא, בנזמין חזר לביתו ושמש מטתו [והלכו ונכנסו] והוליד בנים. ועל כן הקדוש ברוך הוא עשה אותו צדיק למטה, ויוסף צדיק למעלה, ומשום כך רחל הולידה שני בנים, ולאחא ששה בנים ובת.

טקסט הזהר

ועל דא, אינון שבע שנין קדמאי אתפסיין, דלא ידע בהו יעקב בגין דהוו דיוכלא, ואינון דשמטה אתגליין, ובשמטה דאתגליא פלח ליוכלא דאתפסיא, דכתיב (בראשית כט) ויעבד יעקב ברחל שבע שנים. שבע שנים סתם. ברחל פלח שבע שנין עלאין, ואתאחיד בהו בתרי עלמין. מכאן אוליפנא, מגו דאתגליא, אתי בר נש לסתימאה.

ועל זה אותן שבע השנים הראשונות מכסות, שלא ידע בהן יעקב, משום שהיו של היובל. ואותן של שמיטה התגלו, ובשמיטה הגלויה עבד את היובל שהתפסה, שכתוב ויעבד יעקב ברחל שבע שנים. שבע שנים סתם. ברחל עבד שבע שנים עליונות, ונאחז בהן בשני עולמות. מפאן למדנו, מתוך הנגלה בא האדם לנסתר.

טקסט הזוהר

ואי תימא, אי הכי דשנין קדמאי מיוכלא אינון, הא ביוכלא כתיב (ויקרא כה) שבע שנים, שבע פעמים. שבע שנים שכיחי, שבע פעמים (לא שכיחי) אן אינון. אלא, אינון שבעה יומין דנטר בהלולא דלאה אשלימו חושבנא, דהא כל יומא (ס"א פעם אחת ושבע אחת) (שבע) אחת אקרי, דכתיב, (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה. וכל שבעה משתלים בשבעה יומין, ז' בכל יומא, דאקרי פעם אחת.

תרגום לעברית

ואם תאמר, אם כך שהשנים הראשונות הן מהיובל, הרי ביוכל כתוב שבע שנים שבע פעמים. שבע שנים מצויות, שבע פעמים [לא מצויות] איפה הן? אלא אותם שבעה ימים ששמר בחתנה של לאה השלימו את החשבון, שהרי כל יום [פעם אחת ושבע אחת] [שבע] נקרא פעם אחת, שכתוב (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה. וכל שבעה משתלים בשבעה ימים, ז' בכל יום, שנקרא פעם אחת.

טקסט הזוהר

וברחל לא הוה כז, דלא נטר ז' יומין, אלא שבע שנין דפלח לבתר. ואי תימא, אי הכי, שנין דשמיטה הוה ליה למפלח קודם, ולכתר לאזדוגא בשמיטה. אלא כיון דקביל עליה למפלח, כאילו פלח לזון. אתא רבי אבא ונשקיה. אמר בריה רחמנא דזכינא להאי קרא, על ההוא אתר כתיב (ישעיה מב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

ובְּרַחֵל לֹא הָיָה כֵּן, שֶׁלֹּא שָׁמַר שְׁבָעָה יָמִים, אֲלָא שְׁבַע שָׁנִים שָׁעָבַד אַחֵר כָּךְ. וְאִם תֹּאמַר, אִם כָּךְ, שָׁנִים שֶׁל שְׁמִטָּה הָיָה לוֹ לַעֲבֹד קֹדֶם וְאַחֵר כָּךְ לְהַזְדוּג עִם הַשְּׁמִטָּה? אֲלָא כִּינּוּן שֶׁקָּבַל עָלָיו לַעֲבֹד, כִּאֲלוֹ עָבַד אוֹתָם. בָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּ. אָמַר, בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שְׁזָכֵיתִי לַפִּסּוּק הַזֶּה, עַל אוֹתוֹ הַמָּקוֹם כְּתוּב (ישעיה מט) ה' חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

טקסט הזהור

תו אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָא דֹּאֲתָמָר לֹאָה אוֹלִידַת שִׁית בְּנִין וּבִרְתָּא חָדָא, הָכִי הוּא וַדַּאי, רַחֵל תְּרִי בְנִין וַדַּאי, בְּנֵי שְׁפָחוֹת אַרְבַּעָה, תְּקוּנָא דְלַהוֹן הִיךְ קִיָּיִמִי. אֲלָא אֵינּוּן אַרְבַּע (קנ"ח ע"א) קְשָׁרִים דֹּאֲקֵרוֹן אַחוּרִים, דְּכָתִיב (מלכים א ז) וְכָל אַחוּרֵיהֶם בִּיתָה.

תרגום לעברית

עוֹד אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֶה שֶׁנֶּאֱמַר לֹאָה הוֹלִידָה שְׁשָׁה בְנִים וּבֵת אַחַת - כָּךְ זֶה וַדַּאי. רַחֵל שְׁנֵי בְנִים וַדַּאי, בְּנֵי הַשְּׁפָחוֹת אַרְבַּעָה. תְּקוּנָם אֵיךְ עוֹמְדִים? אֲלָא אוֹתָם אַרְבַּעָה קְשָׁרִים שֶׁנִּקְרְאוּ אַחוּרִים, שֶׁכְּתוּב וְכָל אַחוּרֵיהֶם בִּיתָה.

טקסט הזהור

דִּהָא בְּדִרּוּעָא יְמִינָא תִּלְת (רמ"א ע"א) קְשָׁרִין. אֲבָל קְשָׁרָא חַד בְּאֻמְצָעִיתָא דֹּאִיהוּ רַב וְאִיהוּ אַחוּר, דֹּאֲשֶׁתָּאָר לְבָר. וְכֵן חַד בְּדִרּוּעָא שְׁמַאלָא, וְכֵן חַד בִּירְכָא יְמִינָא, וְכֵן חַד בִּירְכָא שְׁמַאלָא. וְכֹד אֶתְתַּקֵּן כָּלָא, אֲשֶׁתְּכַחוּ כְּלָהוּ בִּיתָה, לְקִיָּיִמָא קְרָא דְכָתִיב וְכָל אַחוּרֵיהֶם בִּיתָה.

תרגום לעברית

שְׁהָרִי בְּזִרְעָא יְמִין שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים, אֲבָל קְשָׁר אֶחָד בְּאֻמְצָע שֶׁהוּא גָדוֹל וְהוּא אַחוּר, שֶׁנֶּשְׂאָר בַּחוּץ. וְכֵן אֶחָד בְּזִרְעָא שְׁמַאל, וְכֵן אֶחָד בִּירְכָא יְמִין, וְכֵן אֶחָד בִּירְכָא שְׁמַאל. וְכִשְׁהַכֵּל נִתְקַן, נִמְצְאוּ כָלָם בִּיתָה, לְקַיֵּם אֶת הַפִּסּוּק שֶׁכְּתוּב וְכָל אַחוּרֵיהֶם בִּיתָה.

כָּל שְׂאָר קְשׁוּרִין, כְּלָהוּ אֶתְחַזְּיִין בְּמִישָׁר וְאֵלִין נִפְקִין, לְבַר מְדֻרְעִין וּלְבַר מִירְכִין,
לְאֶתְחַזָּא בְּבִנֵי הַשְּׁפָחוֹת, דְּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן בְּמִנְיָנָא, לֹא חֲשִׁיבֵי כְּבִנֵי רַחֵל וְלֵאָה.
וּבְגִינֵי כֶּךָ נִפְקִי לְבַר.

תרגום לעברית

כָּל שְׂאָר הַקְּשָׁרִים, כָּלֵם נִרְאִים בְּיָשָׁר, וְאֵלּוּ יוֹצְאִים מִחוּץ לְדֻרְעוֹת וּמִחוּץ לִירְכִים
לְהִרְאוֹת בְּבִנֵי הַשְּׁפָחוֹת. שְׂאָף עַל גַּב שֶׁהֵם בְּמִנְיָן, אֵינָם חֲשׁוּבִים כְּבִנֵי רַחֵל וְלֵאָה,
וּמִשּׁוּם כֶּךָ יֵצְאוּ בַחוּץ.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֲרֵי אֵלִין אִינוּן אַרְבַּע, דְּכָל שְׂאָר קְשָׁרִין נְטִילֵי בְּגִינֵיהוּ, וְאֵלִין נְטִילֵי לוֹן. אָמַר רַבִּי
אָבָא, הָכִי הוּא וְדַאי, (נ"א אמר רבי אבא דא לאו דא) וְעַל דָּא כָּלֵא מִתְתַּקֵּן כְּחֻדָּא.
(בראשית כט) וַיֵּרָא ה' כִּי שְׁנוּאָה לֵאָה וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבֵּית
(תהלים קיג) אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה הִלְלוּהָ. מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבֵּית, דָּא רַחֵל דְּאִיהִי עֲקָרָא
דְּבֵיתָא. אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה, דָּא לֵאָה.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֲרֵי, אֵלּוּ הֵם הָאֲרְבָּעָה שְׂכָל שְׂאָר הַקְּשָׁרִים נוֹטְלִים בְּשִׁבְלֵם, וְאֵלּוּ נוֹטְלִים אוֹתָם.
אָמַר רַבִּי אָבָא, כֶּךָ זֶה וְדַאי, [אמר רבי אבא, זה לא זה] וְעַל כֵּן הַכֹּל נִתְקֵן יַחַד. וַיֵּרָא ה'
כִּי שְׁנוּאָה לֵאָה וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (תהלים קיג) מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבֵּית אִם הַבָּנִים
שְׂמִיחָה הִלְלוּהָ. מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבֵּית - זֶה רַחֵל, שְׁהִיא עֲקָרָה הַבֵּית. אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה - זֶה
לֵאָה.

דְּבַר אַחֵר, מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבֵּית דָּא שְׁמַטָּה, דְּאִיהִי עֲקָרָא, דְּהָאִי עֲלָמָא, עֲלִיָּה אֶתְדַבֵּר. אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה, דָּא יוֹבְלָא. דְּכָל חֵידוֹ וְכָל חֲדוּהָ דְכָלְהוּ עֲלָמִין בֵּיה תְלִינן. וְהָאִי קָרָא, כְּלָלָא דְכָלָא הוּא. בְּגִין דְּהָאִי כְּלִיל כָּלָא, בְּרֹזָא קֳדִישָׁא, וְעַל דָּא סִיּוּמָא דְקָרָא, הִלְלוּיָהּ.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבֵּית - זו שְׁמַטָּה, שֶׁהִיא עֲקֶר הָעוֹלָם הַזֶּה, עֲלִיו הוּא מְנַהֵג. אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה - זֶה הַיּוֹבֵל, שֶׁכָּל שְׁמַחָה וְכָל חֲדוּהָ שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּיִים בּוֹ, וְהַפְּסוּק הַזֶּה הוּא הַכָּלֵל שֶׁל הַכֹּל, מְשׁוּם שֶׁזֶּה כּוֹלֵל הַכֹּל בְּסוּד קְדוּשָׁה, וְעַל זֶה סִיּוּם הַפְּסוּק הִלְלוּיָהּ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"ד ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וַיֵּרָא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה, וְכִי אֲמַאי הִיא שְׁנוּאָה, וְהָאִי בְּנֵי שְׁנוּאָה לָאוּ בְּנֵי מַעֲלִיָּא נִינְהוּ. וְחֲזִינָן דְּכָל אֵינּוֹן בְּנֵי מַעֲלִי מַלְאָה נִפְקוּ, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ כִּי שְׁנוּאָה לָאָה. אֲלָא, וְדָאִי יוֹבְלָא אִיהוּ תְדִיר עֲלָמָא דְאַתְכַּסְיָא, וְכָל מִילּוּי לָאוּ (בְּנֵי)

תרגום לעברית

וַיֵּרָא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה. וְכִי לָמָּה הִיא שְׁנוּאָה, וְהָרִי בְּנֵי הַשְׁנוּאָה אֵינָם בְּנֵים מַעֲלִים, וְרֵאִינוּ שֶׁכָּל אוֹתָם בְּנֵים מַעֲלִים יֵצְאוּ מַלְאָה, וְאַתָּה אוֹמֵר שְׁלָאָה שְׁנוּאָה? אֲלָא וְדָאִי הַיּוֹבֵל הוּא תְמִיד עוֹלָם הַנִּסְתָּר, וְכָל דְּבָרָיו אֵינָם [בְּנֵי] בְּנִגְלָה, וּמְשׁוּם כֵּן נִסְתָּרוּ מִיַּעֲקֹב כָּל מַעֲשָׂיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

